

Siriklockan

Frysände pastorats kyrkoblاد

Svenska kyrkan

Östmarks
KYRKA
250 år
SOMMARMUSIK
Tankar för dagen

Vi är alla kallade vid namn

Det har varit en kall och regnig vår och försommar. Hoppas det vänder snart. Vi är så beroende av värme och sol på våra breddgrader.

Vi tankar energi. Bland annat rent konkret i form av att våra D-vitamindepåer fylls på då huden i mötet med sommarsolens strålar tillverkar detta livsviktiga vitamin. D-vitaminet som egentligen är ett hormon som i sin tur påverkar effekten av hundratals gener i merparten av kroppens celler. De flesta på våra breddgrader ligger farligt nära D-vitaminbrist och därför är vi så beroende av vackra, lata, sköna sommarkvar.

Det finns en annan slags sol som är minst lika viktig för oss och det är den värme och kärlek som strömmar mot oss från Gud. Även denna källa påverkar oss i allra högsta grad. Fyller våra inre reservoarer. Och påverkar merparten av våra liv.

Många har dessvärre svårt att blotta sin andliga och själsliga hud inför denna källa då det finns så många bilder i vägen för vem Gud är. "Jag tror inte på en gubbe på ett moln" hör man ibland.

Gud beskrivs i Bibeln som Den i vilken vi lever, rör oss och är till. Och Gud visar sin sanna natur för oss genom Jesus.

Även för Jesus finns det en hel del bilder i vägen, hos många. "Predikanter" som fördömt andra och självförhärligat sig själva finns det dessvärre en del exempel på, sådana som sått split och tvivel hos den enskilde, inte levt som

de lärt. Men bakom eller vid sidan av sådana exempel finns oändligt många fler som vittnar om ett möte med detta Guds ansikte i världen – och hur mötet med detta ansikte, dessa ögon, denna kärlek förändrat dem och deras liv från grunden. En sann och genuin kristendom genererar alltid glädje, nyfikenhet och ett perspektiv att vi alla är medmänniskor, lika mycket värda.

Sommarens semester och vila gör ibland att "gudsviskningen" når igenom vardagens ljud. Räds inte den viskningen. Räds inte den längtan, denna annorlunda ton som du hör i ditt inre. Det är evigheten som söker dig, som vill angöra dig likt ett skepp från det stora havet söker angöra sin hamn. Vi är alla kallade att lyssna in och välkomna denna process – även då den för många kan te sig lite skrämmande då de inre värden den för fram inte direkt är de som premieras av vår samtid. Inte desto mindre är det där basen finns, grundbulsten, referenspunkten; helt enkelt din själ. Och den sträcker sig genom samtidsbruset mot sin skapare. Så varmt välkommen in i våra kyrkor, våra gudstjänster; ja till psalmerna, bönerna, nattvarden, samtalen – allt finns till för att vara ett stöd i denna Din process, denna Din inre resa här på rymdskeppet Jorden. Där vi alla anropas med våra namn.

Johan Bonander, kyrkoherde

innehåll

SIRIKLOCKAN nr 2 2015 Kyrkblad för Svenska kyrkan i Fryksände, Lekvattnet, Vitsand och Östmark

Box 52, 685 22 Torsby • info@sryksandeforsamling.se • www.fryksandeforsamling.se • Ansvarig utgivare: AnnKatrin Uppvall
Layout: Birgitta Brorson • Foto omslag: Birgitta Brorson • Tryckt hos Ramströms Tryckeri • Upplaga: 5000

2 KYRKOHERDEN HAR ORDET	14 ÖSTMARKS KYRKA 250 ÅR
3 ORDFÖRANDEN HAR ORDET	Jubileumsdagarna 3-5 juli
4 PÅ GÅNG I FRYKSÄNDE	16 HUNDRAÅRINGEN
Mycket händer i verksamheten	som reste till Övik
6 ORGELRENOVERING	18 SOMMARMUSIK
Fryksände kyrkas orgel renoveras	i Fryksände pastorat
7 FRILUFTSGUDSTJÄNST	19 ANSLAGSTAVLAN
med himlen som altartavla	Smått och gott
8 ANDLIG NÄRINGSBRIST	20 DET VÄRMDE VÅRA HJÄRTAN
Karin Lövestam Öberg	Keinthe och Yvonne
9 TANKAR FÖR DAGEN	21 RUNOSÅNG
Lisbeth Gustavsson	i Lekvattnets kyrka
10 VARDAGENS SMÅ MYSTERIER	22 FRÅN KYRKA OCH HEM
av Johan Bonander	i Fryksände pastorat
12 GÅ SIN EGEN VÄG	24 FRYKSÄNDE PASTORAT
i Kristi efterföljd	Kontaktuppgifter

Det blir allt ljusare!

Sommaren är här och vi lämnar ett intensivt år bakom oss.

Sedan min förra sommarkrönika i maj 2014 har vi arbetat fram en ny organisation och med en öppen och förtroendefull dialog kommit fram till vilka huvudinriktningar som gäller i vårt pastorat. Kanske man kan sammanfatta detta med att vi värnar om traditionen samtidigt som vi söker förnyelse.

Kyrkogårdarna är vackra vid den här tiden. Det sjuder av aktivitet. Årets blommor har levererats och jag vill hälsa alla säsongsanställda, många i pastoratet för första gången i år, varmt välkomna.

Årets niondeklassare firade i år sin avslutning i kyrkan. Kulturskolan, som rankats som bäst i Värmland och ligger på 22:a plats i hela riket, bjöd som vanligt på sin rika repertoar på avslutningen. Det är roligt med detta samarbete mellan skola och kyrka och det är någonting jag hoppas vi kan utveckla och värna om, i en bygd där vi alla är medspelare.

Sommartid betyder också semester och vila, men även att mycket spännande händer i vårt pastorat. Exempelvis så har vi firat en väldigt speciell familjegudstjänst i Lekvattnet, där

det uppmärksammades att Keinth Lundqvist varit präst hos oss i 30 år och Yvonne Johansson barnledare i 43 år. Vi har även en mycket speciell helg som väntar i Östmark den 3-5 juli, då Östmarks kyrka fyller 250 år. Längre fram i Siri-klockan finns en annons om denna helg och jag kan redan här nämna att den söndagen är alla gudstjänster sammanlysta till Östmark, där såväl biskop Esbjörn Hagberg som landshövding Kenneth Johansson medverkar. Kyrkbussar kommer att gå från Lekvattnet, Vitsand och Torsby. Passa också på att lyssna till sjönsjungande Sonja Aldén på lördagkvällen i kyrkan.

Jag vill avslutningsvis ge uttryck för min tacksamhet att få vara ordförande för ett pastoratskyrkoråd med så kompetenta och engagerade förtroendevalda, att få möta så många ideella och ivriga medarbetare och ett arbetslag som sjuder av kreativitet och glädje i arbetet att bevara och förnya. Vi är på rätt väg!

Rune Mattsson, Kyrkorådets ordförande

På gång i Fryksände pastorat

Text: Johan Bonander Foto: Birgitta Brorson

Efter sommaren startar verksamheten för fullt igen. Vi väntar in fler nya medarbetare som vi kommer att presentera i kommande nummer av Siriklockan.

För att stilla den värsta nyfikenheten kan jag redan nu nämna att vi inväntar två nya musiker: **Eva Verde** och **Carina Bjuremo**. Eva kommer från Göteborg och Carina från Sunne. En ny präst börjar också, **Boel-Marie Lennartsdotter**. Boel-Marie leder sedan några år ett kloster inom fängelset i Kumla men vill nu arbeta som församlingspräst igen. Jag är mycket glad för att Eva, Carina och Boel-Marie kommer till oss.

Ytterligare en ny medarbetare hos oss är sedan en tid **Mia Järnry**. Mia arbetar med integration, barn och familj. Mia är utbildad församlingsassistent och pedagog och kommer tillsammans med Carina Bjuremo att hålla i den öppna förskolan efter sommaren. Inom ramen för denna startar vi även baby- och småbarnsrytmik. Redan nu kan du förnamla ditt intresse för detta, ring 272 00 eller direkt till Mia 070-280 99 63. Håll utkik efter kommande annonser och inbjudningar.

Även diakon **Inger Hjalmarsson** är ny hos oss och håller i viktiga trådar kring prostgårdsprojektet och dess samverkan med polis och kommun. Även detta projekt kommer vi att berätta mer om i kommande nummer av Siriklockan.

Vi kommer efter sommaren även att göra en satsning på att vidareutveckla vår väntjänstverksamhet och söker efter fler ideella medarbetare som vill ställa upp som ledsagare och medmänniska. Inte minst när många äldre gör besök inom sjukvården. Hör av Dig om du har tid och intresse för

detta. Sök Eva Bonander på tel 070-375 41 44.

Efter sommaren fortsätter även våra bibel- och förbönsgrupper, konfirmationsläsningen startar, liksom syföreningarna, lunchmusiken, soppluncherna, våra grupper för sörjande för att nu bara nämna bara något. Håll utkik efter startdatum i bland annat TorsbyBladet. Och till dess välkommen till sommarens rika gudstjänstutbud.

Jag vill även nämna att Fryksände pastorat idag fått ett större anslag av Svenska kyrkan centralt för att arbeta med asylsökande. Konkurrensen om medlen var stor och det är gott att just vår ansökan fick utdelning. Vår bygd ställs som bekant inför stora utmaningar just nu och vi har som kyrka en viktig roll att spela i detta. Många av de asylsökande är från Syrien, Eritrea och Ukraina och söker aktivt kontakt med oss, vill lära sig svenska och etablera sig i vår bygd. Vi ställs även inför utmaningar som religionsdialog och att skapa mötespunkter rent generellt. Här behöver vi alla samarbeta och samverka, situationen är ny och någon ljusning finns inte i sikte – flyktingsituationen i Europa är den värsta sedan andra världskriget.

Till sist några ord om Siriklockan som vi får så många lovord kring. Det är **Birgitta Brorson**, vår nya informatör som har detta fantastiska handlag med ord och bild och dess sammansmältning. Även våra affischer och annonser har som ni sett genomgått denna förnyelse. Jag är så glad för det.

Orgelrenovering *på gång*

Text: Katharina Hieke Foto: Birgitta Brorson

Under sommaren börjar det omfattande arbete med renovering och ombyggnad av läktarorgeln i Fryksände kyrka. Beslutet om det togs redan 2012; sedan har vi tagit kontakt med länsstyrelsen om tillstånd för arbetena och stått i väntekö hos det välrenommerade orgelbyggeriet Åkerman&Lund.

Läktarorgeln har funnits i sin nuvarande form sedan 1956, efter ombyggnad av den dåvarande orgeln (byggd och ombyggd av firman Magnusson). Femtiotalets ombyggnad kan, med facit i handen, inte betecknas som helt lyckat – men den var ett barn av sin tid. För dagens behov, både gällande församlingssång, välklingande komp till solister och körer, och även solistisk orgelmusik i de mest skiftande genrer, fungerar orgeln inte alls bra – rent musikaliskt sett. Dessutom är ergonomin bedräglig och driften inte tillförlitlig samt inte hundra procentigt brandsäker. Under åren har det tillkommit en del mindre fel såsom ”hylningar” (toner som ”hänger sig”) mm. Det visade sig även att golvet under orgelbälgen behöver lagas.

Kyrkorådet hade i sitt kloka beslut 2012 tänkt sig att inte bara lappa och laga utan komma till en helhetslösning som

fungerar både musikaliskt, arkitektoniskt och ergonomiskt/säkerhetsmässigt i många år framöver. Orgelns utseende kommer att återställas som det var från början, då orgelhuset stod ute på orgelläktaren, istället för som nu inne i tornet. Ryggpositivet (de pipuppsättningar som syns i läktarbarriären) kommer att rivas och de flesta pipor ingå i ett nybyggt verk inne i orgeln. Det blir stora förändringar inne i orgeln med ett helt nytt svällverk (en uppsättning orgelstämmor vars ljudstyrka man kan påverka genom att öppna eller stänga skåpluckor om dem).

Första steget i ombyggnaden är rivning av ryggpositivet; därefter blir resten av orgeln troligen spelbar med vissa inskränkningar. Orgelbyggaren tillverkar sedan nya delar i verkstaden innan han kan fortsätta i kyrkan. Håll utkik om mer info!

Friluftsgudstjänst med himlen som altartavla

Text och foto: Keinth Lundquist

Den 15 mars, på Midfastosöndagen, firade vi i Lekvattnet vår traditionsenliga friluftsgudstjänst för barn och vuxna. Detta är en tradition som går långt tillbaka till tiden och som startade innan jag tillträdde som präst i Lekvattnet 1985.

Tidigare firade vi Gudstjänsten tillsammans med Missionsförsamlingen. Vi hade en familjesportdag uppe i Fäbacken med olika tävlingar i snön. "Sven i Burken" jobbade och slet med att hitta på tävlingar till dessa dagar, alltifrån pulkarace till stövelkast. Sedan avslutades dagen med korvgrillning, kaffe och gudstjänst runt lägerelden.

Men säg den tid som varar, krafter och ork avtar, för att sedan gå över i samarbete med skoterklubben och fiskevårdsföreningen. Skoterklubben ställde upp med skotrar och skjutsade upp till Örtjärnarna, där hade vi fisketävlingar, lekar och underhållning. Vid ett tillfälle var en ukulelespelande Håkan Lind med, denna gång var det "äkt" vinter och minus 19 grader när vi åkte därifrån. Men barn och vuxna satt nerbäddade i halmen i skoterkalkarna, och hade det så

varmt och mysigt som man bara kan, mätta och belåtna efter korv och kaffe.

De senaste åren har snön mer eller mindre lyst med sin frånvaro, som nu senast, men då kom en inbjudan från Nisse och Lola i Fäbacken, att vi kunde samlas hemma hos dem, de hade några snöfläckar kvar där vi skulle kunna åka pulka och ha gudstjänsten vid deras grillplats. Sagt och gjort, friluftsgudstjänsten flyttades dit och ett trettiotal barn och vuxna samlades och trivdes.

Kanske, kanske, kanske blir cirkeln åter sluten, och vi går tillbaka till familjesportdagarna i Fäbacken, som det en gång var med "Sven i Burken". Nisse kanske fortsätter sin fars tradition och efter Nisse finns ju Simon, Leon och Hilda där. Det finns framtidsutsikter för Lekvattnet!

Lider du av andlig näringsbrist?

Ibland brukar jag lyssna på "Tankar för dagen" och onsdagen den 1:a april var en sådan dag. Författaren Lisbeth Gustavssons röst kom till mig när jag stod och stökade med frukosten och det hon sa lämnade mig sedan inte.

Hon pratade om betydelsen av att ha ett helhetsperspektiv och att få möjligheter att samtala om de existentiella frågorna, "att få tala om livet och döden och meningen med alltihop".

Kanske är det så att man minns saker därför att det slår an en sträng inom en själv, bekräftar tankar, erfarenheter och åsikter man själv har. I mitt arbete på Sjukhuskyrkan lever jag dagligen i en miljö där man ser och vet att människan inte bara är en fysisk kropp, som ska botas. Vi människor är mycket större och komplexa än så! Våra sorger och bekymmer orsakar ibland fysiska problem och fysiska bekymmer väcker ibland en ångest, som påverkar hela mig. Vi brukar inom kyrkan tala om att vi människor består av ande, själ och kropp och jag tycker det är talande för ingen del kan kopplas bort från den andra.

I vårt samhälle tar vi oss inte så värst mycket tid till att reflektera över existentiella frågor. Som tonåring har jag som konfirmand möjlighet att ägna ett år åt att få samtala om livsfrågor, men sen då? Vart tar jag som vuxen vägen med mina frågor och tankar kring liv, död, andlighet?

Var finns en plattform där man kan mötas, växa som människor och diskutera livsfrågorna med andra?

Att få samtala om dessa frågor, hur vi förhåller oss till livet självt, beskriver Världshälsoorganisationen som en väg till inre hälsa i människors liv. Vi behöver hitta en känsla av helhet – att kroppen, känslorna och det andliga hänger ihop!

I höst startar vi grupp för dig som vill diskutera livsfrågor med andra. Välkommen med på en spännande inre resa! "Andlig friskvård" kan vara svaret på en eventuell näringsbrist.

Generöst delar Lisbeth Gustavsson med sig av sina tankar från den 1 april 2015 och jag hoppas att du också skall tycka att de är intressanta.

Karin Lövestam-Öberg, sjukhusdiakon

Tankar för dagen

1 april 2015

Text: Lisbeth Gustavsson Foto: Birgitta Brorson (stora bilden)

Jag hörde häromdagen att en journalistpraktikant på en av de större tidningarna här i landet hade ställt en fråga som gjorde att det blev alldeles tyst vid lunchbordet. "Varför firar vi egentligen påsk?", undrade hon.

Så är det alltså nu, sa en god vän till mig som satt med vid det där lunchbordet. Man kan gå igenom hela skolsystemet – grundskolan, gymnasiet och läsa på universitet - utan att veta varför vi firar påsk.

Men är det så förvånande egentligen? tänker jag. Det bekräftar väl bara det som många redan vet: att kunskapen om kristen tro är på väg att försvinna. Att människor i allmänhet inte längre kan de grundläggande kristna berättelserna. När det religiösa språket försvinner blir orden tomma och utan mening. Som min goda vän sa efter upplevelsen vid lunchbordet: "Vi som är äldre försökte säga något om det där med döden och uppståndelsen, men jag tvivlar på att vår praktikant blev så mycket klokare."

Samtidigt har väl behovet av samtal om livets insida aldrig varit större än nu. Jag tänker på alla larmrapporter om ungdomars psykiska ohälsa. Att var fjärde ung person mellan 16 och 25 år uppger att de känner oro, ångest och depressiva stämningar. Jag minns själv hur det kändes när jag var ung och brottades med existentiella frågor om sorg, ensamhet och brist på mening. Jag vet inte om det hade hjälpt om någon hade talat med mig om varför vi firar påsk. Men jag vet att jag behövde få tala om livet och döden och om meningen med alltihop...

Det är precis just det som Världshälsoorganisationen idag beskriver som vägen till inre hälsa i människors liv. Att vi behöver ett förhållande till livet för att må bra på ett existentiellt plan. En tro på något som är större än oss själva. Det är en av grundstenarna i det som Världshälsoorganisationen kallar för existentiell hälsa. Det behöver inte vara en religiös tro men en känsla av helhet – att kroppen, känslorna och det andliga hänger ihop. Det är en hälsofråga som har med vår trygghet och känsla av mening att göra. En andlig dimension som ger oss styrka i prövningar av olika slag.

Många skulle nog säga att kristen tro handlar om det. Om den oförklarliga förvandlingen som vi mest känner från naturen efter en lång vinter. Ena stunden naket och kallt. I nästa blommande, doftande liv. Precis som det vemodiga och sorgsna inom oss kan omvandlas till djupare och sannare glädje.

Visst kan det kännas vemodigt att traditioner är på väg att glömmas bort. Men viktigare är väl ändå Världshälsoorganisationens utmaning om man bor i världens mest sekulariserade land. Insikten om att vi lider allvarlig brist – inte på mat och vitaminer – men på andlig näring. Om diagnosen är existentiell ohälsa hos stora grupper av våra unga måste vi göra något åt det. Frågan är bara vad? Jag har inte svaret men jag sökordet är nog: andlig friskvård.

Vardagens små mysterier

Text: Johan Bonander Foto: Birgitta Brorson

När jag var en ung man körde jag under ett par år taxi i Stockholm. Det var monopol i taxibranchen och "Taxi, var god dröj" var ett begrepp. Till åkeriernas fromma och kundernas förtret. Mest hektiska var lönehelgerna.

Den här helgen vara alla bilar bemannande men Turesson, min åkare, hade en extrabil. Det var en gul Mercedes 230 E som gått 79 000 mil. Den bilen hade en röd taxiskylt och dispens att just lönehelgsfredagar vara ute fram till kl 19.00. Ville jag månge ut och köra några timmar? Turesson behövde inte fråga två gånger.

Den gamla damen

Väl i city där fick jag en körning, den som högg snabbast på radion fick körningar på den tiden. Men nej! Det blev en färdtjänstkörning. Det betydde ingen dricks. Nåja, eftermiddagen var ännu ung och jag åkte mot angiven adress, Kungliga biblioteket, och parkerade Turessons gula Mercedes 230 E utanför huvudentrén. Men ingen färdtjänstkund kom. Jag väntade och väntade och till slut kom det ut en äldre dam med rullator. Hon beklagade inte ett dugg att jag fått vänta. Snarare upplevde jag henne som tvär och butter.

"Vart ska tant?" frågade jag. "Skebokvarnsgatan" löd svaret.

Det var med andra ord precis i närheten av Turessons garage och jag ansåg mig ha en synnerligen god uppfattning hur jag skulle ta oss dit på bästa och snabbaste vis under fredagsrusningen. Vi åker under tystnad. Fortfarande ingen ursäkt att jag hade fått vänta. Efter några minuter konstaterade tanten trumpet:

"Du kör inte den bästa vägen!"

Vad gör man nu som ung man? Argumenterar? Jag tog ett djupt andetag och såg ut över ett fredagsgungande Stockholm, såg avundsjukt på alla glada taxikolleger som körde den ena börsdirektören efter den andra, se så dricksvilliga de satt där i baksätena efter ännu en lyckad dag av spekulationer.

Jag tog så ett djupt andetag och bestämde mig för att göra något oväntat. Tanten var sannolikt lärd och kanske kunde vi få ett givande samtal. Jag såg på henne vänligt och frågade:

"Vad tycker du om Søren Kierkegaard?"

"Søren Kierkegaard!" sken tanten upp och så pratade vi intensivt om den danska filosofen ända till Skebokvarsgatan. När vi kom fram bjöd damen upp mig på kaffe och taxin fick faktiskt stå utanför hyreshuset på Skebokvarnsgatan till långt in på kvällen.

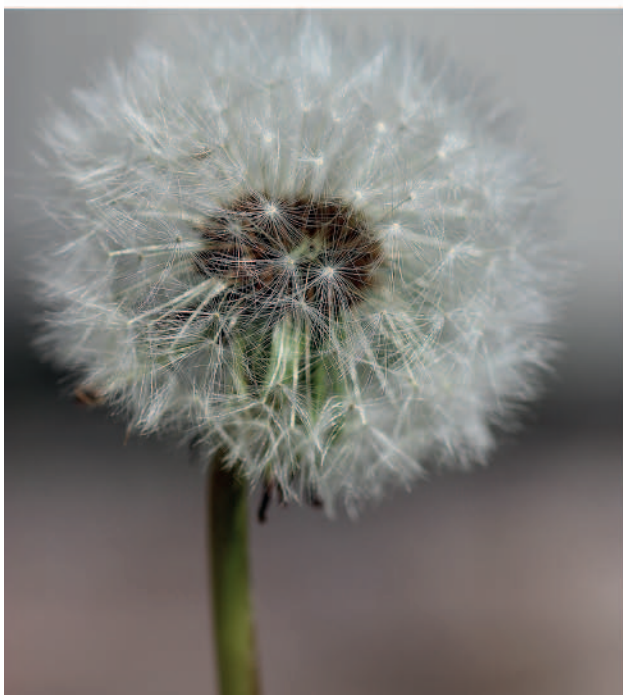
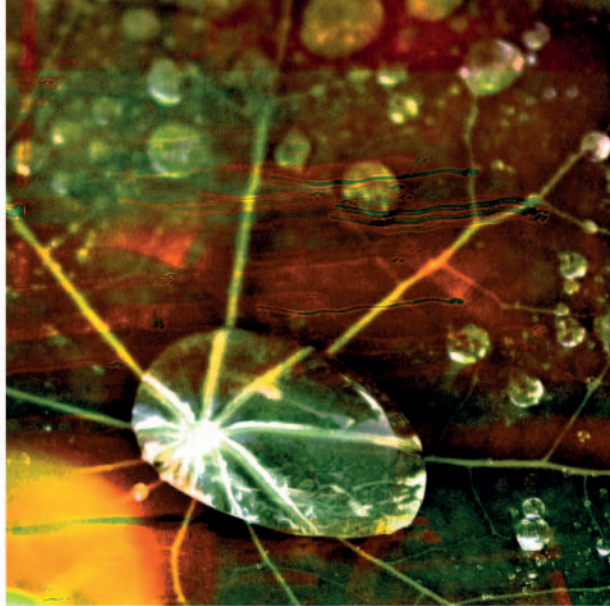
Det här mötet blev inledningen till en lång vänskap som kom att betyda mycket för mig. Inte minst under mina studier till präst som jag påbörjade några år senare.

Henrik Schager

Tanten ifråga visade sig vara dotter till mystikern Henrik Schager. Han hade till yrket varit tulltjänsteman och haft en stark kristen tro och älskade Søren Kierkegaard. Han var vidare lekmannapredikant och tonsättare och hade författat bland annat sångboken "Toner från det inre livets värld". Genom min nyvunna vänskap jag fick nu målade interiörer från Henriks liv och berättelser om den så kallade Flodbergskretsen där han ingick.

Hjalmar Ekström

Inte minst fick jag berättelser om Henrik och dennes vänskap med mystikern Hjalmar Ekström. Familjerna hade umgåtts flitigt. Jag fick nu böcker av Henriks dotter och fick ta del av manus och brev. Det skulle ännu dröja många år innan jag insåg att den information jag fått, alla interiörer, händelser och samtal Henriks dotter återgav kring och med sin älskade far var något som inspirerade och intresserade flera religionspsykologer i vårt land. På nästa uppslag i detta nummer av Siriklockan kommer Else Britt Kjellqvist i sin text att benämna flera personer som ingick i Flodbergskretsen, inte minst Hjalmar Ekström. Else-Britts text är ett kapitel ur hennes kommande bok med utgivning februari 2016.

Tiden där i början av nittonhundratalet då såväl Henrik Schager som Hjalmar Ekström var verksamma var en andligt sett mycket spännande tid. Flera väckelser hade ägt rum i slutet av artonhundratalet och det fanns ofta en frustration att Svenska kyrkan fastnat i form och yta. Jag tänker att det är i det ljuset man får se bland annat Hjalmar Ekströms kamp för vad han uppfattade som en genuin och sann kristendom. Hjalmar var vigd diakon men arbetade bara en kort tid i Skara stift. Huvuddelen av sin tid försörjde han sig och sin familj som skomakare alltmedan han bedrev själavård per brev till otaliga personer runt om i vårt land.

J.A. Eklund

Vad hände med vår kyrka under den här perioden? Vårt stift hade begåvats med en handlingskraftig biskop, J.A. Eklund, som stod som en av grundarna till ungkyrkorörelsen vilken innebar en livsviktig förnyelse för Svenska kyrkan. Intressant att notera är att J.A. Eklund växte upp i orten Ryda utanför Vara i Västergötland. En bygd som under senare delen av artonhundratalet präglades av väckelsepredikanten J.A. Smedbergs förkunnelse. Den hade stora inslag av luthersk mysticism och vilade, på ett liknande vis som hos Hjalmar

Ekström och Martin Schager, i den egna upplevelsen av att Jesus Kristus verkar i nuet och verkligen vill ha med oss att göra, att allt sannerligen är på riktigt.

Idag lever vi i en tid där väckelsen på våra breddgrader är långt borta. Budskapet om Jesus Kristus har att tampas med en tidsanda där många tycks anse att Gud nog är en smula onödig. Samtidigt finns det många som upplever en puls och en närvaro av en älskande och vakande Gud.

Vi som kyrka har att finnas till för alla; de som är trygga i sin tro och de som kanske inte ens förstått att de söker en tro utan rent av hävdar att Gud är onödig. Erfarenheten visar att när grundvalarna skakas om i livet, ofta i någon form av kris, blir vi varse hur utsatta vi är som människor. I den utsattheten är vi ofta beredda att söka oss utanför oss själva. Där finns möjligheten att jag som individ kan komma att erfara just det som Schager, Ekström, Smedberg och Eklund gjort före oss: att Gud är i allra högsta grad verklig och verkligen vill ha med mig att göra. Det är min förhoppning att Din svenska kyrka i Fryksände pastorat; i våra erbjudanden om själavårdssamtal, i våra bibel- och förbönsgrupper, i vårt rika gudstjänstliv upplevs som relevant i den processen.

A close-up photograph of a branch with several green rose hips (Rosa) in various stages of development. The leaves are finely divided and green. The background is a soft, out-of-focus green.

Gå sin egen väg i Kristi efterföljd

Text: Else-Britt Kjellqvist Bild: Birgitta Brorson

Det finns lika många vägar till Gud som det finns människor. Min erfarenhet är att om du går din egen väg och söker lära känna dig själv möter du förr eller senare Kristus. Han som är: VÄGEN SANNINGEN och LIVET. Ord som fanns vid altaret i Sofia kyrka på Söder i Stockholm där skolavslutningarna under mina fyra första skolår ägde rum och där jag konfirmerades. Ord som jag aldrig glömde; de var som fastbrända. Och jag tänker på Dag Hammarskjölds ord i Vägmarken: "Vägen valde dig – och du skall tacka."

En som gick sin egen väg var vandrarpästen Emanuel David Petander (1875 - 1914) vilken avbröt sin bana som teolog och kyrkohistoriker för att i stället vigas till präst. Efter sju år lämnade han även statskyrkan för att bli, som han själv kallade det, "en Guds präst." Under en månad i avskildhet i de jämtländska fjällan genomgick han en omvändelse som ledde till slutsatsen att Gud behöver inga kyrkor, bönhus, präster eller predikanter. Gud behöver bara människor fyllda av sin ande. Han talar om liv här och nu. Om vi, som Petander gjorde, vill följa Kristus "måste vi leta där nöden och eländet är som störst, för där går kärleken fram." Och han levde verkligen som han lärde, bland fattiga och sjuka som han hjälpte. Maja Ekström, ur vars kandidatuppsats jag hämtat citaten, sammanfattar att få blev oberörda av mötet med

Petander. "Han trodde helt enkelt inte på att organisera sig." och kunde provocera såväl statskyrkliga som frikyrkliga kretsar. Hans budskap var "att Kristus var den allra största realisten, som någonsin levte på jorden."

David Petander lyssnade till sitt samvete och gick sin egen väg. Samvetet är Guds röst till skillnad från överjaget som är föräldrarnas, tidigare generationers, samhällets eller kyrkans. Vanligtvis sammanfaller dessa men långt ifrån alltid och då ställs människan inför ett val. Ska hon göra vad omgivningen förväntar sig av henne eller ska hon följa sitt samvete. Att gå sin egen väg innebär inte sällan ensamhet, att sakna det stöd som gruppen ger. Människan vet vad som andligt, existentiellt och etiskt är rätt och fel men kan exempelvis av rädsla, gruppträck, bekvämlighet eller lönsamhet

Else-Britt Kjellqvist är poet, författare och psykoanalytiker. Hennes femte diktsamling *Ordet* kom 2012, likaså romanen *Magdalenas bekännelser*. Andra böcker är: *Rött och Vitt*. Om skam och skamlöshet; *Ledaren på den inre scenen*. Psykoanalytiska perspektiv på grupper och ledarskap; *Glöd i mörker*. Konstnärssjälens, skapandet och psykoanalysen; *Döda fåglar flyger inte*. Om gränser för det mänskliga; *De får vingar*. Anden och psykoanalysen – en civilisationskritik; *Fågel, fisk eller fjärl?* Essäer om skapande; *Skammens väg till kärlek*. Else-Britt har gästpredikat i Östmarks kyrka 2006 och läst sina dikter i en östmarksmässa 2012.

tysta samvetets röst. Men om man är en sanningssökare minskar valfriheten. Man måste följa sitt samvete annars sviker man sig själv och om man är troende även Gud.

Efter ett möte med David Petander i september 1914 berättar Hjalmar Ekström om dennes besvikelse över att hans budskap enbart tagits emot som en ny livs- och världsåskådning. Människorna var rädda för att handla, för att stå på egna ben. Fjorton år senare skrev Ekström att Petander var en man för vilken det andliga i så hög grad var verkligt att denna verklighet tog gestalt för dem som såg honom.

Hjalmar Ekström föddes 1885 som äldst bland sju syskon och när han var två år flyttade familjen till Helsingborg där fadern öppnade en skomakarverkstad. 1912 gav han ut en diktsamling *Toner och Grepp* vilken förblivit okänd, förmodligen på grund av att han senare tog avstånd från den. Men helt lämnade han aldrig poesin även om brevskrivandet intog en dominerande plats i hans liv och så sent som 2014 publicerades 52 tidigare okända brev från Hjalmar Ekström till lykttändaren Carl Flodberg. Men det var som skomakare han försörjde sig, hustrun och de bägge döttrarna vilket kommer till uttryck i formuleringen orden måste draga skorna av sina fötter.

Redan vid fyra års ålder såg Hjalmar en ljusgestalt som sakta skred fram mot hans säng och såg på honom med "mildmäktig" blick. Han blir nyfiken och sträcker ut handen mot gestalten då han känner en stickande smärta i tummen. Pojken somnar om och berättar, när han vaknar, om händelsen för modern som säger att det var en dröm men inför brännblåsan står hon undrande. "Resten av hans liv skulle Hjalmar högra tumme på detta ställe vara utan känsel." skriver en karmelitnunna i förordet till den aktuella brevsamlingen, Nu lever inte mer jag utan Kristus lever i mig.

I 12-årsåldern genomgick han en religiös kris vilken intresserar mig särskilt då jag i efterhand förstått att jag själv just i den åldern hade en sådan. För mig var det 1956 med Ungern- och Suezkris och ett hotande tredje världskrig medan Gud bara satt i sin himmel och ingenting gjorde. Innan han ramlade ner rasade jag mot honom. Hjalmar kom å sin sida i konflikt med skolans kristendomsundervisning och

frågade sig: "Hur kan du ha rätt och alla dessa andra vara förfalskare av Guds-Ordet; de är ju lärda män och du bara en liten pojke?" Efter sex år i folkskolan började han arbeta hos sin far som lärde honom skomakaryrket från grunden. Senare skulle han även utbilda sig till diakon, vilket innebar konflikter och oro då han var kritisk mot kyrkan, prästerskapet, sekter, dogmer och yttre krav. Han var mer intresserad av det inre ljuset; av sitt lumen internum.

Hjalmar Ekström värnar om den enskildes religiositet och avvisar allt vägvisande. "Var och en är sin egen väg, detta är det stora och på samma gång det förfärliga". Oberoende av dogmer och auktoriteter strävade han efter en individuell livssyn. Under hela sitt liv behöll han ett självständigt förhållningssätt till olika samfund och sekter. Utan yttre hänsyn ville han göra vad han innerst känner. "Jag tror att alla gudar, alla illusioner måste ramla. Då först finner människan sig själv i frihet." Och hans bibeltolkning utgår från de egna erfarenheterna. Beträffande bönen har den för honom gått från att vara en yttre bön med ord till att så småningom bli en inre ordlös bön.

För Ekström är tron en paradox och den varken läser eller reflekterar man sig till. Livets andliga kärna är Kristus och då inte främst i egenskap av evangeliernas Jesus utan som en "princip" som människan kan förverkliga i denna värld. Hans fränaste kritik gällde den "nästan obotligt förfalskade" bild som kyrkan och skolan gett av Jesus. "Icke var han någon religionsstiftare, åtminstone har jag aldrig kunnat se honom vara det." Men trots sin kritik av den gängse Jesusbilden upphörde Ekström aldrig att kalla sig kristen. Enligt religionspsykologen Antoon Geels kombinerar han "immanensen, att Kristus finns inom människan och ligger henne närmast, med transcendensen." Gud och Kristus finns överallt.

Genom kärlekens blick blir allt förändligt. "Det som förut varit dött och värdelöst och därför förkastat, det tager din ande vara på, och se, det skjuter skott, grönskar och växer. – Detta är kärleken." Grunden till denna utveckling är för skomakare Ekström självutgivelsen; att gå ut ur sig själv mynnar i kärlek.

1765-2015

2015 är det 250 år sedan vår vackra Östmarks kyrka byggdes. Så gick mina tankar för 3-4 år sedan. Jag började lobba för idén bland dåvarande kyrkorådets medlemmar i Östmark och för de förtroendevalda i Fryksände pastorat.

Samtliga var positiva till att fira detta med pompa och ståt. Det var ju trots allt 50 år sedan sist det var ett jubileum i Östmarks kyrka, då ett 200-årsjubileum, och nu är det dags igen. Jag kan väl inte säga att varje tanke och varje dag har gått åt till planeringen, men då och då kom tankarna på hur vi skulle kunna tänkas göra.

Senaste året har dock fler och fler tankar blivit till handling, tack vare goda samtal med Församlingsrådet i Östmark och Fryksände kyrkoråd samt kyrkoherde Johan Bonander och kamrer Elisabeth Johnsson. Tillsammans har vi utformat denna jubileumshelg den 3-5 juli.

Nu närmar sig dagarna mot jubileet med stormsteg och ibland önskar man att det vore 48 timmar per dygn. Jag hoppas att detta blir en glädjens helg för alla och envar. Passande nog är temat för helgen "kallelsen" och visst känner man sig kallad att komma till kyrkan!

Så kom och fira tillsammans med oss i Östmarks församling, denna vackra bygd med Sörmark i söder och Röjdåfors i norr och allt däremellan. Denna bygd som är en bygd där man ställer upp när det gäller, där tankar och idéer övergår i handling, den bygd jag är så otroligt stolt över att få bo och vara en del av.

Sen uppmanar jag församlingen att gärna flagga den 5 juli.
Varmt välkomna ALLA !

*Östmarks församlingsråd
genom dess ordförande Roger Ericsson*

1765-2015

Östmarks kyrka

250 år

*Vi firar i
dagarna tre...*

Fredagen den 3 juli

18.00 MUSIKGUDSTJÄNST

med musiker och aktörer från bygden under musikalisk ledning av Lena Persson-Måwe.
Präst Johan Bonander.

Lördagen den 4 juli

11.00 11:A KAFFE

på hembygdsgården Hagen. Hemvårdardag. Kaffe och lättare förtäring.

13.00 GUIDAD TUR

Roger Ericsson guidar i och utanför kyrkan.

18.00 HELGSMÅLSBÖN

Präst Johan Bonander.

18.30 SONJA ALDÉN

Musik i sommarkväll, frivillig kollekt tas upp vid utgångarna. Kom i tid! Begränsat antal platser.

Söndagen den 5 juli

11.00 JUBILEUMSHÖGMÄSSA

Medv. av biskop Esbjörn Hagberg, kontraktsprost Lars-Peter Hjärpe, kyrkoherde Johan Bonander, pastoratets präster och diakoner. Jubileumskören framför kantatet under ledning av Anders Göranson och Lena Persson-Måwe. Därefter mingel i och kring församlingshemmet. Landshövding Kenneth Johansson håller tal. Buss avgår kl. 9.30 från Fryksände kyrka, Lekvattnets och Vitsands kyrka (via Fensbol) tillbakaresa ca kl.14.30.

Hundraåringen som reste till Övik

Text och foto: Katharina Hieke

Fryksände kyrkokör bildades vid nyår 1915 och hade sitt första framträdande i Fryksände kyrka vid påskhögtiden samma år.

Antalet deltagare har skiftat genom åren, som mest lär det ha varit åttio, och en kort period bestod kören av endast damer. Kören har tidigare, under många år, även fungerat som hembygdskör. En återkommande uppgift var att sjunga in våren vid valborgsfirandet på ortens hembygdsgård.

Att kören ofta verkat utåt i olika evenemang ser man i äldre dokumentation och vi som är aktiva nu reser gärna ut för samverkan eller med egna framföranden. 2012 reste kören till Stockholm för att sjunga i högmässan i Slottskyrkan.

”Testpiloter” för nya körsatser blev kören under Lars Mobergs tid som organist/körledare i Fryksände. Vi kallar Ps.313, Min Frälsare lever, ”Fryksändepsalmen.” Lars har också som ledare och vän arrangerat vissa av Håkan Larssons tonsättningar. Bland andra Vårpsalm och Kyrkmarschen ur Sirispelet. Sirispelet bygger på en gammal legend om hur Siri gick vilse och hittade hem igen tack vare ”otte-ringningen” i Fryksände kyrka. För kören har det varit en rolig utma-

ning att både sjunga och gestalta. Spelet tas upp på repertoaren med jämna mellanrum.

Under de senaste åren, tillsammans med organist och körledare Katharina Hieke, har kören flitigt medverkat i kyrkan och även sjungit flera större körverk med orkester från olika genrer inom högmässans ramar. T ex har Requiem av Gabriele Fauré, julkantaten ”Här kommer nu ett änglabud” av Arne Dagsvik, Magnificat av Vivaldi, kantat nr 140 ”Wachet auf” av J S Bach, Kröningsmässan av W A Mozart, folkdansmässorna ”I välsignan och fröjd” samt ”Träd in i dansen” framförts.

I dag består Fryksände kyrkokör av dryga tjugotalet sångglada medlemmar.

Under Kristi himmelsfärdshelgen 2015 firades 100-årsjubileet genom att resa till Örnköldsvik, där vi träffade ca 470 andra körsångare från hela landet. Sveriges Kyrkosångsförbund anordnade Riksfesten ihop med Örnköldsviks församling.

Kyrkokören åkte i egen buss tidigt på Kristi himmelsfärdsdagen från församlingshemmet i Torsby och kom på sena eftermiddagen fram till Sänga kyrka i närheten av Sollefteå. Där hölls en musikgudstjänst i en fullsatt kyrka, då kören framförde sånger från riksfesten och Håkan Larssons Vårpsalm samt Fryksände kyrkmarsch. Senare blev det inkvartering i Nordviks vandrarhem, varifrån en guidad tur längs Höga kusten tog vid nästa morgon. Guiden var Inga Bodin.

Vid lunchtid var vi framme i Örnsköldsvik, checkade in och firade en gemensam gudstjänst. Under eftermiddagen och kvällen blev det gemensamma körövningar och en konsert med Erik Westbergs vokalensemble.

Lördagen bjöd på fullmatat program. Vi övade förstås flera timmar inför konserten som ägde rum samma kväll. Dessutom sjöng vi gemensamt på torget och deltog i olika workshops – dessa hade teman som röstvård, kördirigering och gregoriansk sång men även afrikansk dans, gospel och besök på Hans Hedbergs museum. Här bjöds det något för varje smak.

Efter kvällens konsert hade man ordnat festmiddag på Brux. Det blir en speciell stämning när nästan femhundra körsångare träffas till middag i en stor lokal och ibland startade någon ett frö till en körsång i ett hörn som snart växte till mäktig sång. När vi sjöng Fryksände kyrkmarsch fick vi applåder! Senare underhöll den lokala kören med Glada Änkan.

Slutligen avrundades riksfesten med gemensam festhögmässa i kyrkan där förbundsordföranden, biskop em Jan-Olof Johansson, predikade. Högmässan bars upp av mäktig sång och en stor gemenskapskänsla! Denna känsla satt kvar i oss även på hemresan som slutade lyckligt kring kl 23 i Torsby.

Kören har fått en mycket trevlig reseupplevelse som betyder mycket för gemenskapen. Vi har också fått ett betydligt tillskott av ny repertoar som studerades in under våren. Två av de större styckena ska även framföras i högmässan på hemmaplan den 31 maj, nämligen Jauchzet dem Herren av Heinrich Schütz och Hear my prayer av Felix Mendelssohn.

SOMMARMUSIK i Fryksände pastorat

FRYKSÄNDE KYRKA

Lördag 8 augusti kl 19.00

Musik i sommarkväll

Kammarorkester Da Ponte från Berlin under ledning av Tassilo Kaiser
Musik av Bach, Mendelssohn, Söderlundh m. fl.

Kammarorkestern Da Ponte blev grundad 1995 och ser som sin uppgift att bygga broar med hjälp av musiken – broar mellan amatörer och yrkesmusiker, broar mellan människor i olika länder och i olika livssituationer. Da Ponte har varit på uppmärksammade turner i Sverige förut och kommer nu bjuda oss i Torsby på varierande musik av hög klass.

Lördag 22 augusti kl 19.00

Musik i sommarkväll

Pianoafton med Ragnhild Pettersson

Musik av Mozart, Schubert, Schumann, Granados m fl samt egna kompositioner. Ragnhild Pettersson är välkänd i Torsby, hon är organist i Sunne och är även verksam som konsertpianist samt tonsättare. Flera av hennes körkompositioner har sjungits av Fryksände kyrkokör. Hon kombinerar tradition och nyskapande.

ÖSTMARKS KYRKA

Östmarks kyrkas 250-årsjubileum 3-5/7

Fredag 3 juli kl. 18.00

Konsert med musiker med anknytning till Östmarksbygden

Musikalisk ledning av Lena Persson Måwe.

Lördag 4 juli kl 18.00

Konsert med Sonja Aldén

Söndag 5 juli kl 11.00

Högmässa med uppförande av Kantat

Text Oscar Svensson, musik Lars Gösta Benstorp

Körer från pastoratet. Musiker Anders Göranson och Lena Persson Måwe.

Lördag 25 juli kl. 18.00

Musik i sommarkväll

Konsert med Eidskog Ear Force

Eidskog Ear Force består av Per Jansson med norska vänner, piano, gitarr, flöjt, keyboard och trummor.

SöMmarkul
i Prostgården

4 dagar med aktiviteter
för dig mellan 9-13 år!

LUFT	ELD
VATTEN	JORD

OBS! Nya datum!
Välj mellan 13-16 juli
eller 20-23 juli.

Sista anmälningdag 8 juli

Info och anmälan till
pastorsexp. tel. 272 00

Svenska kyrkan
FRYKSÄNDE PASTORAT

Volontärer söktes

Vi behöver hjälp från frivilliga
som kan ställa upp med skjuts
från flyktingförläggningarna i
Svenneby och Fensbol till guds-
tjänsterna i Fryksände kyrka på
söndagar.

Hör av dig till Mia på telefon
070-280 99 63 om du vill hjälpa till!

I höst startar REFLEXEN igen!

Reflexen är en barngrupp för dig
som är 9-11 år och har en nära
anhörig med missbruksproblem
eller lider av psykisk ohälsa.

Håll utkik efter annons i
höst hälsar Torsby kommun
och Svenska kyrkan

Svenska kyrkan
FRYKSÄNDE PASTORAT

Kondoleanser

Besök oss på vår expedition mån-tors
10-12 eller ring in din kondoleans på
tel 0560-272 00.

- Fryksände blomsterfond
- Svenska kyrkans internationella arbete
- för katastrofer - för trädplantering
- Svenska kyrkan i utlandet

Fryksände kyrkokör tar emot nya
medlemmar med öppna armar!

Det är bra om du har tidigare kör-
vana eller notvana. Vi söker särskilt
herrar i tenor- och basstämman!
Hör av dig till körledare Katharina
Hieke tel. 070-2809188 eller
katharina.hieke@svenskakyrkan.se

Yvonne och Keinth
konstaterar att
Niklas Persson har
vuxit lite sen han
var aktiv i barn-
verksamheten..

Det värmdes våra hjärtan!

Söndagen den 14 juni firades familjegudstjänst i musikens tecken i Lekvattnets kyrka. Denna söndag firade vi också att Yvonne jobbat som ledare i barnverksamheten i 43 år och att jag, Keinth, jobbat som präst i Lekvattnet i 30 år.

Till söndagens familjegudstjänst hade inbjudan gått ut till de som under årens lopp varit barntimmebarn och konfirmander i Lekvattnets församling. Över 100 personer kom till kyrkan för att delta i familjegudstjänsten och jubileet.

Familjen Hellgren medverkade med sång och musik och framförde ett mycket uppskattat program både för barn och vuxna. I kyrkan fanns gamla foton uppsatta på väggarna och fotoalbum fanns att beskåda från flydda dagar.

Yvonne och jag vill framföra vårt stora och varma tack till alla er som kom denna söndag. Det var så roligt och härligt att få samla er alla – barntimmebarn och konfirmander från förr och nu, under samma tak och på samma gång. Det var underbart att få talas vid och få minnas gamla minnen och episoder från förr, det värmdes verkligen våra hjärtan.

Vi vill också rikta ett stort och varmt tack till alla er som bakade bullar och småkakor och ställde upp i Hemgården, ni är guld värda!

Än en gång, tusen tack för allt!

hälsar Yvonne och Keinth

Runosång i Lekvattnets kyrka

Text och foto: Keinth Lundquist

Onsdagen före midsommar gästades Lekvattnets kyrka av en grupp professionella finska musiker som inspirerats av Finnskogen.

Musikerna genomförde en konsertturne, med början i Göteborg och med avslutning i Oslo. Däremellan uppträdde gruppen i Grue Finnskog och i Kongsvinger. Gruppen framförde både folkmusik, klassisk musik och runosång.

Musiken framfördes på instrumenten kantele, bandoneon, decacorde och dragspel.

Runosång är en folkmusikalisk sångstil som härstammar från Finland, Ryska Karelen, Estland och skogsfinnarna i Sverige. Språket härstammar från ett urspråk för finskan och de baltiska staterna, och är minst 2 000 år gammalt. Runo-

sång hör till Finlands äldre folkmusikstil, den kalevaiska, som var förhärskande tills spelmansmusiken tog över. Runosången är traditionellt sett en östersjöfinsk sångstil och sjungs på kalevalameter.

Musiken framfördes bestod till större delen av folkmusik från östra Finland och ryska Karelen, och framförandet avslutades i Lekvattnets kyrka med "Ack Värmland du sköna.

Medverkande i denna mycket uppskattade konsert var Pekka Huttu-Hiltunen, Markku Lepistö, Kristina Kuusist och Mari Mäntylä.

FRYKSÄNDE

Döpta

28/2 Petrus CASPIAN Björnsson
 1/3 Emma AMELIA Norma-Jean Strandberg
 7/3 MINNAH Amanda Olsson Bergström
 7/3 NERO Embretsen
 8/3 MEYA Louise Larsson
 15/3 VILMA Eline Leonore Settergren
 21/3 Nils Carl MILO Rahm Mattsson
 21/3 Ingrid FREJA Onemark Halvardsson
 29/3 ELIAS Otto Tommy Henriksson
 18/4 WIKTOR Karl Sven Jansson
 18/4 NELLY Anna-Karin Felicia Nilsson
 19/4 Tom KID Tore Roman
 2/5 Per ALFRED Lundgren
 16/5 Pär Melker Nordahl
 16/5 AUGUST Noah Lundkvist
 17/5 Anna Maja MINELLE Nilsson
 23/5 Per Johan EDWIN Engström
 24/5 CLARA Lilly Maria Engström.
 30/5 Maria THILDE Kvarnlöf
 30/5 Lilly Rosé KATHLEEN Nyberg
 30/5 IRIS Inger Eivor Åsterud
 31/5 Arvid SEBASTIAN Jakobsson
 6/6 ALLAN Lars Lanäs
 6/6 LOUIE Jonas Sandberg-Persson
 7/6 Peter Lars Joel Eriksson
 13/6 CELIA Ellen Saeves Einarsson
 13/6 Sigrid LIVIA Elise Linder
 13/6 Anton WALTER Ola Marklars

*Herre Gud, bevara dem i Ditt förbund
 och välsigna dem nu och till evig tid.
 Amen.*

Vigda

23/5 Christina Viklund och Roger Snäll
 30/5 Marie Jansson och Petter Nyberg
 20/6 Anna Johansson och Magnus Stedt
 20/6 Pernilla Werme och Fredrik Bjertnaes

*Herre Gud, ge dem nåd att besinna äktenskapets
 ansvar och gåva och välsigna deras liv tillsammans.
 Amen.*

Avlidna

8/2	TIMOTHY Glenn Phillips	64 år
13/2	Nils GUNNAR Nilsson	83 år
19/2	Jan PETER Åkesson	59 år
24/2	SVEN Gunnar Sjögren	91 år
2/3	Gustav Erik RUNE Hasselring	88 år
6/3	Nils Hugo ANDOR Sjögren	93 år
11/3	KARL Johan Olsson	91 år
11/3	RAGNHILD Sofia Henriksson	92 år
15/3	KJELLÅKE Dahlström	75 år
16/3	Kerstin ASTRID Larsson	86 år
18/3	Adolf 'DOLF' Michel Gosewin Krüger	91 år
18/3	Sven GUNNAR Gustafsson	88 år
21/3	Johanna INGEGERD Eriksson	80 år
23/3	HILLEVI Karolina Hedlund	94 år
27/3	MARGIT Viola Kristina Persson	91 år
28/3	ELSIE Karin Maria Olsson	73 år
29/3	Karl GÖTE Sundquist	87 år
2/4	BERNTH Larsson	75 år
6/4	Erik YNGVE Persson	79 år
8/4	GUSTAV Tomas Olsson	83 år
9/4	EVA Margrethe Eriksson	99 år
12/4	Per GUNNAR Sandberg	78 år
16/4	Lars ALLAN Rune Lövkvist	84 år
27/4	Margit ELISE Holm	92 år
29/4	IVAN Bertil Jonsson	79 år
3/5	Axel BERTIL Johansson	85 år
9/5	Karin KAJSA Elisabet Lindberg	85 år
20/5	SIGNE Eugenia Olsson	93 år
24/5	KARIN Solveig Margareta Nilsson	76 år
1/6	Birgit ASTA Maria Jansson	91 år

*Herre, skänk dem som sörjer Din tröst och Ditt ljus
 och låt oss alla en gång få gå in i Din eviga glädje.
 Amen.*

LEKVATTNET

Döpta

22/2 NELLY Anna Erika Zetterberg

*Herre Gud, bevara dem i Ditt förbund
och välsigna dem nu och till evig tid.
Amen.*

Vigda

6/6 Marielle Strande och Kim Roger Simble

*Herre Gud, ge dem nåd att besinna äktenskapets
ansvar och gäva och välsigna deras liv tillsammans.
Amen.*

Avlidna

8/3 KJELL Verner Nordkvist

78 år

22/3 Berit MARGARETA Laack

75 år

*Herre, skänk dem som sörjer Din tröst och Ditt ljus
och låt oss alla en gång få gå in i Din eviga glädje.
Amen.*

VITSAND

Döpta

22/3 LEA Hillevi Jansson

*Herre Gud, bevara dem i Ditt förbund
och välsigna dem nu och till evig tid.
Amen.*

Avlidna

2014

26/2 ANNA-STINA Margareta Johansson

90 år

10/3 Tord JEAN Lissborg

73 år

25/4 Bror RUNE Nilsson

84 år

25/5 Hans ÅKE Svensson

84 år

*Herre, skänk dem som sörjer Din tröst och Ditt ljus
och låt oss alla en gång få gå in i Din eviga glädje.
Amen.*

ÖSTMARK

Döpta

22/3 Nils Carl VICTOR Stenbäck

12/4 JOHNNY RIVER Andersson

23/5 LUDVIG Karl Hugo Dahlöf

24/5 MAX John Axel Uddström

*Herre Gud, bevara dem i Ditt förbund
och välsigna dem nu och till evig tid.
Amen.*

Avlidna

4/1 BO Lennart Jonsson

64 år

6/1 DAGA Viola Hedvang

86 år

7/2 Sven Tore LENNART Nilsson

74 år

11/3 JOOST Peters

62 år

9/4 DAGNY Alice Wallström

89 år

12/4 Sven RUNE Rosenblad

63 år

17/4 Hjördis GUNVOR Nilsson

95 år

17/4 Solveig ANN MARI Jönsson

82 år

*Herre, skänk dem som sörjer Din tröst och Ditt ljus
och låt oss alla en gång få gå in i Din eviga glädje.
Amen.*

FRYKSÄNDE PASTORAT

Pastorsexpeditionen 272 00
Anna-Lena Yderstig, Kyrkoskrivare
Besöksadress: Kyrkogatan 26
Postadress: Box 52, 685 22 Torsby
E-post: fryksande.pastorat@svenskakyrkan.se
Hemsida: www.fryksandepastorat.se
Öppettider: Måndag-torsdag kl. 10.00-12.00

KYRKOHERDE

Johan Bonander 272 01
Östmarks prästgård 200 13

KOMMINISTRAR

Ingela Älvskog 272 02
Keinth Lundquist 070-606 41 03
Kerstin Herbertsson, vik. 070-692 29 29
Boel-Marie Lennartsdotter fr.o.m. 1/9 272 00

DIAKONER

Eva Bonander 272 09
Eva Zakrismark 272 06
Karin Lövestam-Öberg 070-671 39 61
Inger Hjalmarsson, projektledare 070-375 41 87

MUSIKER

Musikexpeditionen 272 10
Katharina Hieke, organist 070-280 91 88
Lena Persson Måwe, kantor 210 62, 272 17
Birgit Jönsson, vik. kantor 070-296 37 07
Eva Verde fr.o.m. 1/9 272 00
Carina Bjuremo 272 00

INFORMATION

Birgitta Brorson 070-236 20 54

KYRKOFÖRVALTNING

Elisabeth Johnsson, kyrkokamrer 272 14
Marie Nilsson, kyrkokamrersassistent 272 03

KYRKOGRÄDSFÖRVALTNING

Lars Wikström, kyrkogårdsmästare 272 07
Kyrkogatan 26 070-53101 64

FRYKSÄNDE FÖRSAMLING

Lisbeth Kanth, vik. kyrkovaktmästare 070-691 81 64
Anna-Karin Jönsson, församlingsvärdinna 272 15
Anne-Maj Carlsson, lokalvärdare 272 05
Mia Järnry, integrationsprojektledare 070-280 99 63
Blomsterfonden 272 00

LEKVATNETS FÖRSAMLING

Arne Strandberg, kyrkovaktmästare 0730-54 45 92
Kyrkan/Församlingshemmet 501 01
Blomsterfonden, Bertil Johansson 501 31

VITSANDS FÖRSAMLING

Lars Olsson, kyrkovaktmästare 070-304 57 36
Roland Nilsson, kyrkovaktmästare 070-304 57 36
Blomsterfonden, Arnold Mattsson 423 09, 310 75

ÖSTMARKS FÖRSAMLING

Kyrkovaktmästare Stig Norman 070-595 73 56
Församlingshemmet 200 59
Bokning av församlingshemmet, May Eriksson 201 38
Blomsterfonden, Maj-Lis Haglund 210 09

KYRKORÅDETS ORDF.

Fryksände pastorat: Rune Mattsson 132 82

FÖRSAMLINGSRÅDETS ORDF.

Fryksände, Johnny Jansson 715 36
Lekvattnet, Inga-Britt Keck Karlsson 520 50
Vitsand, Barbro Ström 072-234 00 46
Östmark, Roger Ericsson 070-693 62 69